

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

V. Qvomodo Literas Apostolico miserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-64160)

BERG eum deducebant, omni Clero & populo in magne desiderio & expectatione positis. Itaq; propinquante illo ad locum, vbi primitus conspicere potuit monasterium cathedralē, ab equo descendit, calceam ēta soluit, humilitatem cordis, habitu corporis ostendit frigora, niues, & glaciem Februarij, nudis pedibus, usque in ædem beati GEORGII calcauit, occurrentibus ei longo examine Clericis & monachis, nobilibusque laicis in multitudine copiosa cum vniuersali plebe BABENBERGENSIS Ecclesiæ, in pompa & processione gloria, in ornamentis & reliquijs sanctorum in hymnis & confessionibus, persona ac tempore oportunis, tantaque fuit exultatio & decus susceptionis, ut verbis explicari non queat. Salutatione autem completa, penetrabile gelu pedes Episcopi ita adusserat, ut vitæ sedem cor, & vitalia frigus ex toto pene possederit; Episcopus autem rerum gnatus, alijs aquam calidam ad laudos pedes offerentibus; ille frigidam poposcit, & impognens pedes, frigore frigus pulsauit. Memor ergo * non sui, post paucos dies susceptionis suæ, antequam de alijs rebus suis ordinaret, nuncios Romam mittit & literas in hunc modum.

* al. reb.

QVOMODO LITERAS APOSTOLICAS MISERIT.

DOMINO & patri suo PASEHALI sanctæ & Apostolicæ sedis vniuersali Episcopo, OTTO BABENBERGENSIS Ecclesiæ id quod est, tam de vota quam debitiæ subiectiones, orationes & scrutium.

V.

Quia totius Ecclesiastice dignitatis ac religionis firmamentum in Christo petra est, & in Petro eius discipulo, *Matt. 16.*

V. &

Pfalm 44.

& eius successoribus; idecirco ab hac linea, ab hac virga directionis, virga regnum pontificatum, & omnium protestatum in Ecclesia, insanum duxi aberrare. Vobis igitur pater sanctissime, & sanctæ matris nostræ Romanæ Ecclesiæ collum deuotè submittens, auxilium & consilium debitus meis flagito. In obsequio enim Domini mei Imperatoris per annos aliquot degens & gratiam in oculis eius inueniens, suspectam habens, in manu principis in vestituram, semel & iterum, cum dare vellet, renui Episcopatum. Nuc vero iam tertio in BABENBERGENSI Episcopatu me ordinauit, in quo tamē minimè permanebo, nisi vestræ complaceat sanctitati per vos me inuestire & consecrare. Quidquid ergo placeat discretioni vestræ, de me per nuncios mihi significate seruo vestro; ne forte in vanum currat, si ad vos currere incipiam. Omnipotens mihi propitium incolumentatem vestram custodiat.

Dominus autem Apostolicus vobis literis gauisus, eo quod pauci Episcopi TEVTONICI regni, in ea malignitate temporum, matre suæ ut iustum esset, deferrent, ac eis tales literas destinauit.

RESPONSES DOMINI

Pape ad Ottonem.

VI.

Pro. 10.

leg. quartorius.

PASCHALIS seruus seruorum Dei OTTONI dilecto fratri Babenbergen sis Ecclesiæ electo salutem & Apostolicam benedictionem. Filius sapiens lætitificat matrem suam. Operatua & consilium tuum, virum præferunt sensatum. Nos igitur honorare, & profectus tuos iuuare congruum duximus. Nil ergo de nostra benevolentia dubitas tua nobis * quod totius valens præsentiam exhibeto. Certi enim sumus quod diuina sapientia etiam malis hominibus bene vti nouit.

Quomo-